

År 1778 den 4de Maj, efter skedd
Brefväxling emellan Herrar Landshöfdingarne
uti Christianstads och Hallands Län, och efter
derom undfångnen Befallning infant sig undertek-
nad Landtmätare på det utsedde Samlings stället
Bästads för at börja Rågängens upgående desse
Län emellan. Högberänte Herrar Landshöf-
dingar Högwälbörne Herr Baron och Riddaren
Gabriel Sparre uti Christianstad, samt Högwälbörne
Herr Baron och Riddaren af Nordstjerne Orden -
Salomon von Otter uti Halmstad här woro Själfve
närvarande och såsom Krono Fulmäktiger Herrar
Krono Befallningsmännen J. Sandberg och J. Berg-
ström. Likaledes infunns sig för de angränsande
Frälshemman under Säteriet Dömmestorps Ryttmästa-
ren wälbörne Herr J. C. M. Roos, och för Säteriet Skottarps
Frälshemman, efter fulmagt under detta dato Ladu-
fogden Nils Christersson ifrån Hemmesjöf, tillika med at-
skillegge af Bästads Inwånare och Allmoge ifrån bägge
Länen.

Wid Känslornes upwisande gjordes i begynnelsen all-
ting stridigt. Rökskallesten, som är 1749 wid då tillärd
och påbegynn Gränse skilnads upgående war antagen för
märke och angafs ligga wid Hafs Stranden, gjordes nu
twisfelaktig, i det 2de upwisas, emellan hwilka befans
wara en skilnad af flere hundrade alnar. Then Södre
påstod Halländska Allmogen wara then rätte af orsak,
at en Stenbrygga war norr om thenne Sten belägen, hwil-
ken Halländske hemmanen Finnsbo efter denne Allmoges
berättelse, i forlora tider skall hafwa tillhördt och hwarest
desse heman hafv bätled och nyttjadt Fiske i Salt Sjon; Hwar-
emot Bästads Inwånare enständigt yrkade, at then
norre Stenen är then rätte. Bägge Stenarne blefwo mät-
te och befants then norre Stenen wara mer lämpelig efter
1749 års Beskrifning. Men härifrån kunde man in-
genstads komma til något ofstridigt märke, til des Hög-
wälbörne Herr Baron Landshöfdingen och Riddaren

von Otter upgaf et Solent Document öfwer rätta Gränse skilnaden
emellan Halland och Skåne, nämligen Kongl. Gränse Commissio-
nens Bref af den 28. Februarii 1646; hwilket noga utstakar
Gränsen äfwen för Bästads, nämligen Waregårds mark,
Ladugårds högerne, Råfwehögerne, Stensliden,
Örebäck wid Sropeqvarn i Tjufwe wadet och foljer
så bäcken och gropen uti Örebäcks oes och sedan
uti Salt Sjon; hwilka ställen då de jämnfördes med et
från Kongl Landtmäteri Contoiret nyligen utgifwit
utdrag af en Charta öfwer Halland år 1652 af Landmä-
taren Kistil Claesson författad, i det nogaste med berörde Char-
ta instämde, undantagandes Tjufwe wadet, som the nu säga
wara then bugten uti bäcken, som är norr om öset, men bör rät-
teligen wara söder om öset, enligt med högtberänte Gränse Com-
missions Bref och jämwäl efter Chartan.

Sedan föreställningar ä omfi sedor skedd af Herrar Lands-
höfdingarne, hwarigenom deltagarne i thenna mark omsidor -
blefwo öfwertygade så wäl om thet äfwen the igenom Rättgång
kunde blifwa underkastade, som och then nytta man hämtar af
en redig och för framtiden fast stald Rågäng blef sluteligen
i folge af 1646 och 1749 års Documenter beleswadt och öfwer-
enskommit, at then af Bästads Inwånare upwise Stenen, Rök-
skall, utgör ändemärke wid hafwet, därifrån Rågängen i rit-
lina kommer at gå om Tjufwe wadet öfwer Bäckan at Stensli-
den, at Råfwehögen N: 2, sedan til Ladugårds högen N: 3,
hwarest knä blifwer, men åter rät sträckning til Waregårds eller
Liafors emellan 2de Stenhällar, hwar bredewid märket N: 4 up-
sattes. Alla thesse märken skola förses med numer och äretal
och nedlättas nu genast, på thet thesse twisfigheter, hwilka nu
med Herrar Landshöfdingarnes befall och efter de säkraste
anledningar man kannat finna blifwit förenta, måtte och
i framtiden äga säkert bestånd. Ut Supra

Christian Claesson

Såsom Krono Fulmäktiger

J. Sandberg. J. Bergström

För Dömmestorps Gods N. Bergman.

För Bästads Inwånare. J. J. Stridbeck. A. Graff. J. J. J. J.

För Skottarps Gods Nils Christersson.

20

M

3

Den 5te Maj 1778. Som wäderleken, i anseende til et stærkt regn, i dag war otydelig at fortsätta Rågängs linien upgående, så förfogade man sig til det af öde för ungefärligen 6 är sedan uptagne Kronohemmanet Hulrugered, 2 mil wid pass härifrån belägit, hwareft twiift om någon del af en Mäse emellan äboen på detta hemman, samt Landshöfdingen och Riddaren Högwålborne Grefwe Herr Bengt S. Frölich, såsom ägare af angränsande Frälse hemman upkommen är. Stället besigs och besants at Mäsen lika med Räliniem går i öfver och wäpper emellan Örebäcks wad och Bälbron, at Örebäck går in uti Mäframmar och Sprider sig alt omkring til des han rinner ut genom Örebäcks wad. Detta wad så wäl som Bälbron äberopas uti 1646 års Gräntse Document, hwareft Gräntse skilnaden utfattes at gå i rät linia emellan bägge desse ställen.

I anledning hwaraf äboen på Hulrugered, alt sedan han tillträdde detta hemman köftat en del af Mäsen med des rammar tils förledit är, då Högwålborne Herr Grefwen och Landshöfdingen Frölich af hela Mäsen satte sig i besittning. Herr Grefwen och Landshöfdingen Frölich söker bestyrka sin rättighet härtil med en wid år 1765 af Conducteuren och Commissiöns Landtmätaren Rubens uprättad Geometrisk Charta öfwer Wantinge och the flere hemmans Skog, hwar med hela themna Mäse beräknas på Herr Grefwens och Landshöfdingens Lott. Wid denna Charta gjordes likwäl den anmärkning, at wid Förriättningen ingen hwarken Publique eller enskild Fulmäktig från Halland och de angränsande hemman närwarande warit, och at Hulrugered den tiden warit öde, så at Kronohemmanets rätt wid detta tillfället ej blifwit anmält eller i akt tagen. Widare ingaf Herr Grefwen och Landshöfdingen Frölich et så lydande skriftligt anförande.

Läneshilnaden uphäfwer ike urminnes häfs och ägande rätt, ty innan Län, Karaders och Sochne Skilnader blefwo, wars Jordbrukare och ägare, som ike kunde förlora något af hwad de ägde för dylika skilnader, hwilka endast woro gjorde för ordning skull, så at hwar och en Styresman wisse inuom hwad krets han hade sitt besäl och til hwad Jurisdiction en och hwar hörde. Man har flere exempel i riket at dylika skilnader gå twärt igenom gårdar och egendomar, hwaraf jag nu allenast wil anføra et, som är Wegeholan, hwareft skilnaden emellan Malmöhus Län och Christianstads går twärt igenom, så at Sjöfwa Herregården ligger

i Malmö och Ladugården i Christianstads Län, derfore har ägaren ej något förlorat, utan efter urminnes häfs förblifwit Bona fidei Possessor, på sama grund är jag ägare af den mark som kallas Ljunghultet, efter urminnes häfs och uprätta laga Kraftwunnene Charta, utur hwilken possession jag ike går eller til någon något afträder, innan jag derutur lagligen wunnen warder, Läneshilnads linien må gå twärt öfwer ^{med öfver} eller längs at det quittar mig lika. Det woro ock et ganska farligt präjudicat, om dylika skilnader skulle afhända ägande rätten, ty det är bekat at på många ställen finnas Jordar som tilhöra andra Byar o gårdar. Halland torde Själf hafwa dylika exempel och Sälis bör se sig före at ej lägga grund til dylika präjudicater. Engeltöfta d. 5. Maj 1778.

B. S. Frölich.

Detta ämne kunde således nu ej vidare tillgöras än at Högwålborne Herr Baron Landshöfdingen och Riddaren Von Otter å Hallandska sidan förbehållit äboen i Hulrugered den köftnad han desse senare ären nyttjadt, til des Herr Grefwen Landshöfdingen och Riddaren Frölich lagligen winner honom derutur.

Högwålborne Herr Baron och Landshöfdingen Sparre tillkännagaf, det han af andra Embets ärender hindrad nu denna gången ej hade tillfälle at längre bewiisa Gräntse skilnads Förriättningen, hwarfore Herrar Landshöfdingarne beslote, at med des fortfattjande til annan och lagligare tid upstjuta och omedlertid förordnat under tecknad at uti Kronofulmäktigernes, samt alla öfriga wederbörandes närwaro förrätta Rörläggningen ifrån Saltfjön och den så kallade Riefskalle sten til Lixfors.

Den 6te Maj 1778. Rörläggningen begyntes wid det förewiffte Tjufswadet som allmänneligen erkändes nu och af urminnes tid hafwa häft det namnet, hwareft allenast sattes en hjört sten med 2^{ne} wifare wäpfer om äbradden; then ena syftar at Riefskalle sten uti Skafs bradden, och then andra at Stenliden uti sama strek, som Båstads Inwänare på förra Samlings dagen anmälte göra then rätta skilnad.

2. Straxt öfwer Bergs Klippan uti Stenliden sattes ock en hjört sten med 2^{ne} wifare, syftandes den ena tillbaka på Tjufswads Stenen och then andra at Råshogs röret.

3. Uppå then Råshögen, som Högwålborne Herrar Landshöfdingarne utlägs til märkes hög och störste ibland the så kallade Råshögar, sattes et femstena rör med 2^{ne} wifare, pekandes then ena på Stenlids Stenen och then andra at Ladugårds högs röret. På hjört stenen blef uthuggit N: II och artalet 1778.

4. Uppå mellersta Ladugårds högen sattes Ladugårds högs röret et femstena rör med 2^{ne} wifare, then ena wifare at Råshogs röret och then andra uppå Waregårds röret. Thetta rör tecknades med N: III och artal.

5. Midt utför en klippa uti Örebäck och thar Waregårds hemmanets mark å andra sidan syntes hafwa fordom tid gadt intil, såsom belägenheten wid handen gaf, sattes wid wägen et femstena rör med en wifare at Ladugårds högs röret, samt likaledes tecknades med artal 1778 och N: IV.

Under hjört stenarne lades hållar med påhuggna strek at linierne och under alla stenarne käl och tegelsten. Anmärkes: Riefskalle sten hade skolat fördes med wifare och utläggare såsom et femstena rör, men Skafwet, so allas under tiden längre up at stranden och sådes för the skul inga stenar kunna the stå, hwarfore man allenast uppå stenen lät hugga N: I. med artalet under. ut Supra

Christian Caesson